

Kääntänyt Petri Luosto

Luo Guanzhongin Kertomus
Kolmesta Kuningaskunnasta
Osa 1/4 Eunukkeja ja Kapinallisia

Luo Guanzhongin *Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta*

Osa 1/4, Kapinallisia ja Eunukkeja

Tämä kirja on omistettu Antti Mäkitaipaleen (28.02.1976 – 06.02.2018) muistolle. Hän oli hyvä ystäväni noin kolmenkymmenen vuoden ajan.

© 2020 Petri Luosto

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-3577-0

Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta

Luo Guanzhong

C.H.Brewitt-Taylorin (1857–1938) englanninkielisen käännöksen pohjalta suomeksi kääntänyt Petri Luosto. Kannen ja kartan on piirtänyt Teemu Mäkinen.

Lista tämän kirjan päähenkilöistä ja Kiinan kartta

Kertomuksessa kolmesta kuningaskunnasta on hyvin suuri henkilögalleria, noin tuhat henkilöä, joten kaikkiin henkilöihin ei kannata kiinnittää paljoa huomiota, sillä usein henkilöt esiintyvät vain yhdessä tai muutamassa luvussa. Sen sijaan tarinassa on useita henkilöitä, jotka ovat sen juonen kannalta keskeisiä ja nämä henkilöt on hyvä tuntea, jotta voi nähdä niiden keskeiset suhteet ja niiden vuorovaikutuksen muiden henkilöiden kanssa. Tässä on lista ensimmäisen osan päähenkilöistä, joihin kannattaa kiinnittää huomiota:

Cao Cao, on ovela ratsuväenupseeri ja myöhemmin merkittävä sotapäällikkö

Diao Chan, nuori ja kaunis kiinalainen palvelijatar, joka on hyvä laulaja

Dong Zhuo, on maakuntakuvernööri, sotapäällikkö ja pääministeri

Guan Yu, on voimakas soturi ja ylpeä mies, Liu Bein ja Zhang Fein veriveli

Liu Bei, on hyveellinen virkamies, keisarillisen suvun etäinen jäsen ja Guan Yun, sekä Zhang Fein veriveli

Lu Bu, on Kiinan voimakkain soturi, jolla on salakavala luonne

Sun Ce, on kiinalainen kenraali ja sotapäällikkö, joka valloitti Wun alueen, Zhou Yun veriveli, Sun Jianin ensimmäinen poika

Sun Jian, on kiinalainen kunnianhimoinen kenraali, Sun Cen ja Sun Quanin isä

Sun Quan, on kiinalainen sotapäällikkö ja maakuntakuvernööri, Sun Jianin toinen poika

Yuan Shao, on kunnianhimoinen kiinalainen kenraali ja ylimyssuvun jäsen, Yuan Shun sukulainen ja kilpailija

Yuan Shu, on kunnianhimoinen kiinalainen kenraali ja ylimyssuvun jäsen, Yuan Shaon sukulainen ja kilpailija

Zhang Fei, on voimakas soturi, jolla on taipumusta juopotteluun, Liu Bein ja Guan Yun veriveli

Zhao Zilong, on kiinalainen soturi, joka tunnetaan taidoistansa ja hyveellisyydestänsä

Zhou Yu, on kiinalainen neuvonantaja ja kenraali, Sun Cen veliveri

Alkulaulu:

Niin laulettiin:

Niin laaja, niin mahtava,
Suuri joki virtaa merelle,
Kukat aaltoihin lakoavat,
Sankarit hiekkaan katoavat,
Kun kaikki unet häviävät,
Menetykset ja saavutukset
ovat yhtä,
Vihreät vuoret jäävät,
alla vaaleanpunaiset auringonlaskujen,
ahkerat kalastajat ja puunhakkaajat,
jokien rannoilta löytävät levollisen veden,
Syksyn kuu tai kevään tuuli,
täyttää viiniruukut ja posliinikupit,
keskustellen puhuu tarinoista,
vain nauraa ja puhalttaa...

Luku 1

Kolme sankaria vannoo veljeyden valan persikkapuutarhassa; yksi voitto hajottaa kapinalliset taistelukentällä

Maaailma taivaan alla, joka on ollut kauan hajanaisena, pyrkii yhdistymään ja kauan yhtenäisenä, pyrkii hajoamaan. Niin on ollut kaukaisesta menneisyydestä lähtien. Kun Zhou-dynastian valta heikkeni, niin seitsemän kilpailevaa kuningaskuntaa nousi ja sotivat keskenään siihen asti, kun Qin-kuningaskunta voitti ja otti keisarikunnan haltuunsa. Kun Qinin kohtalo oli täytetty, niin sen tilalle nousivat kaksi kilpailevaa kuningaskuntaa; Chu ja Han, taistelevaan herruudesta. Näistä Han oli voittoisa.

Hanin nousu alkoi, kun Liu Bang, suurenmoinen esi-isä, tappoi valkoisen käärmeen nostaakseen lippunsa kapinaan, joka päättyi koko valtakunnan joutumiseen Hanin haltuun (202 eaa). Tämä mahtava perintö annettiin hänen jälkeensä häntä seuranneille Han-keisareille seuraavan 200 vuoden aikana aina Wang Mangin aikaansaamiin levottomuuksiin asti. Liu Xiu onnistui kuitenkin palauttamaan keisarikunnan myöhäisen Hanin muodossa ja Han-keisarien valta jatkui seuraavat 200 vuotta aina keisari Xianin asti, joka oli tuomittu näkemään valtakuntansa jakautumisen kolmeen osaan, joka tunnetaan historiassa kolmen kuningaskunnan aikana.

Tähän heikentyneeseen tilaan joutumista nopeuttivat kahden keisari Xianin edeltäjien, jotka istuivat lohikäärmevaltaistuimella toisen vuosisadan aikana, Huanin ja Lingin valtakaudet.

Keisari Huan ei kuunnellut hyviä ihmisiä hovissaan, vaan hän luotti palatsieunukkeihin. Hän eli ja kuoli jättäen valtikkan keisari Lingille, jonka neuvonantajia olivat sijaishallitsijamarsalkka Dou Wu ja keisarillinen holhooja Chen Fan. He halveksivat eunukkeja näiden väärinkäytösten takia ja juonittelivat valtaansa väärinkäyttävien eunukkien tuhoa. Pääeunukki Cao Jie oli heitä etevämpi. Tieto salaliitosta vuoti ja keisarikunnan uskolliset palvelijat Dou Wu ja Chen Fan teloitettiin, sillä seurauksella, että eunukit olivat vahvempia kuin koskaan.

Neljannen kuukauden täyden kuun päivänä Järjestäytyneen rauhallisuuden ajanjaksona tapahtui (168 jaa.), että keisari Ling meni Hyveiden saliin. Kun hän lähestyi salin valtaistuinta, niin pyörretuuli nousi salin kulmassa ja katon poikkipuista laskeutui alas hirviömäinen musta käärme kiertyen kohti majesteetin istuinta. Keisari pyörtyi nähdessään tämän. Häntä lähimpänä olleet riensivät auttamaan häntä vieden hänen palatsiinsa, kun taas hovimiehet hajaantuivat ja pakenivat. Käärme katosi.

Sitä seurasi hirvittävä myrsky, ukkosta, rakeita ja kaatosadetta, jota jatkui keskiyölle ja joka sai aikaan tuhoa kaikkialla. Kaksi vuotta myöhemmin oli maanjäristys pääkaupunki Luoyangissa ja samaan aikaan valtava hyökyaalto rannikolla huuhtoi asumuksia mereen. Muita pahoja enteitä kirjattiin ylös kymmenen vuotta myöhemmin, kun hallinnon arvonimi oli muuttunut Säteilväksi harmoniaksi (178 jaa.). Eräät kanat yllättäen kiekua. Kuudennen kuukauden uuden aikaan pitkä kietoutuva tumma pilvi löysi tiensä Hyveen saliin, vaikka seuraavan kuukauden aikana nähtiin sateenkaari lohikäärmekammiossa. Pääkaupungin ulkopuolella osa Yuanvuorta sortui jättäen mahtavan vajoaman sen sivuun.

Sellaisia olivat jotkut enteet. Keisari Ling, joka oli suuresti liikuttunut taivaan tyytymättömyydestä, esitti ministereilleen tehtävän selittää näitä onnettomuuksia ja ihmeitä.

Hovikansleri Cai Yong vastasi suoraan: ”Putoavat sateenkaaret ja siipikarjan sukupuolenmuutokset on saanut aikaan keisarinnojen ja eunukkien sekaantuminen valtakunnan asioihin.”

Keisari luki tämän muistion syvään huokailleen ja pääeunukki Cao Jie, paikaltaan valtaistuimen takaa huomasi nämä tuskaiset huokailut. Kun tilaisuus tarjoutui, Cao Jie informoi liittolaisiaan ja he saivat aikaan tekaistun syytteen Cai Yongia vastaan, joka karkotettiin hovista ja pakotettiin vetäytymään maaseutuasuuntoonsa.

Tämän voiton seurauksena eunukeista tuli rohkeampia. Kymmenen heistä, kilpaillen ilkeydessä ja pahoissa teoissa, muodostivat voimakkaan ryhmän nimeltään Kymmenen Seuralaista; Zhang Rang, Zhao Zhong, Cheng Kuang, Duan Gui, Feng Xu, Guo Sheng, Hou Lan, Jian Shuo, Cao Jie ja Xia Yun.

Yksi heistä, Zhang Rang, sai haltuunsa sellaista vaikutusvaltaa, että hänestä tuli keisarin kunnioitetuin ja luotettavin neuvonantaja. Keisari kutsui häntä kasvatusisäksensä. Niin korruptoitunut valtionhallinto meni nopeasti huonosta vielä pahemmaksi, kun maa oli valmiina kapinoimaan ja maantiersvous oli yleinen vaiva.

Tässä tilanteessa Julun maakunnassa oli kolme veljestä, joiden nimet olivat Zhang Jue, Zhang Ba ja Zhang Lian. Vanhin Zhang Jue oli koettanut suorittaa virkatutkinnon ja sen jälkeen hän omistautui lääketieteelle. Yhtenä päivänä kun hän oli keräämässä lääkekasveja, niin Zhang Jue tapasi arvokkaan vanhan herrasmiehen, jolla oli hyvin kirkkaat, smaragdiset silmät ja hehkeä ulkonäkö, vaikka hän käveli tammipuisen sauvan kanssa. Vanha mies kutsui Zhang Juen luolaan ja antoi hänelle kolme osaa Taivaan Kirjaa.

”Tämä kirja”, vanha mies sanoi, ”on Keskeinen Rauhan Taito. Näiden avulla voit käännä maailman ja pelastaa ihmiskunnan. Mutta sinun täytyy olla päättäväinen tai muuten tulet kärsimään suuresti.”

Nöyrän tottelevaisesti Zhang Jue otti kirjan ja kysyi hyväntekijänsä nimeä.

”Olen eteläisten maiden pyhä erakko”, oli vastaus, kun vanha mies katosi ilmaan.

Zhang Jue tutki ihmeellistä kirjaa innokkaasti, sekä päivin ja öin pyrki saamaan sen oppeja käytäntöön. Ennen pitkää hän pystyi kutsumaan tuulen ja komentamaan sadetta. Hänet tunnettiin nimellä Rauhan Tien mystikkona.

Keskeisen vakauden (184 jaa.) ensimmäisen vuoden ensimmäisenä kuukautena kauhistuttava kulkutauti iski maan poikki, missä Zhang Jue jakoi taikalääkkeitään kärsiville. Jumalaiset lääkkeet toivat hänelle suurta menestystä ja arvonimen Viisas ja Arvokas mestari. Hän alkoi saada seuraajia, joille hän opetti mysteereitään ja lähetti heitä ympäri maata. He kuten heidän mestarinsa pystyivät kirjottamaan taikoja ja toistamaan kaavoja, jonka seurauksena heidän maineensa kasvoi.

Zhang Jue alkoi organisoida seuraajiaan. Hän loi 36 piiriä, joista suurimmissa oli kymmenentuhatta tai enemmän jäseniä, kun taas

pienemmissä oli puolet tuosta. Jokaisella piirillä oli johtajansa, jolla oli kenraalin sotilasarvo. He puhuivat villisti sinisen taivaan kuolemasta ja kuinka kultainen taivas syrjäyttäisi sen. He sanoivat, että uusi kierros oli alkamassa ja se toisi kaikkea hyvää kaikille jäsenille. He myös suostuttelivat ihmisiä piirtämään ensimmäisen vuoden symboleitaan asumuksiensa pääoviin.

Tukijoidensa määrän kasvu ruokki myös Zhang Juen kunnianhimoa. Viisas ja Arvokas mestari unelmoi valtakunnasta. Yksi hänen tukijansa, Ma Yuanyi, oli lähetetty viemään lahjoja palatsin eunukeille, jotta he antaisivat tukensa.

Veljilleen Zhang Jue sanoi: ”Juoniemme kaltaisille on aina vaikeinta saada kannatusta. Mutta meillä on jo sitä. Tämä on tilaisuus, jota emme voi jättää käyttämättä.”

Ja niin he aloittivat valmistautumisen. Monia keltaisia lippuja ja sotalippuja tehtiin ja kapinan aloituspäivä oli valittu. Sitten Zhang Jue kirjoitti kirjeitä Feng Xu:lle ja lähetti ne yhden seuraajansa, Tang Zhoun mukana, joka valitettavasti petti hänen luottamuksensa ja raportoi salajuonesta hoviin. Keisari kutsui luotetun Sijaishallitsijamarsalkka He Jinin ja antoi hänen hoitaa asian. Ma Yuanyi pidätettiin ja teloitettiin. Feng Xu ja monet muut heitettiin vankilaan.

Salaliitto oli paljastunut ja Zhangin veljekset joutuivat aloittamaan kapinansa. He ottivat itsellensä mahtipontisia arvonimiä: Zhang Jue Taivaan Herra, Zhang Ba Maan Herra ja Zhang Lian Ihmisten Herra. Näillä nimillä he julistivat tämän manifestin:

”Hanin hyvä onni on loppunut, sekä Viisas ja Arvokas mies oli ilmaantunut. Totelkaa Taivaan tahtoa, ihmiset ja menkää oikeudenmukaisuuden tietä, koska vain sitä kautta voitte saavuttaa rauhan.”

Tuesta ei ollut puutetta. Joka puolelta tuli ihmisiä, joilla oli päässään keltaisia huiveja ja jotka liittyivät Zhang Juen kapinallisarmeijaan. Pian hänen joukkojensa vahvuus oli melkein puoli miljoonaa sotilasta ja viralliset joukot hajosivat, kun ne kuulivat hänen voimiensa lähestymisestä.

Sijaishallitsijamarsalkka ja keisarillinen holhooja He Jin aloitti yleisen valmistautumisen keltahuivikapinallisia vastaan ja antoi

määräyksen, että jokaisen tulee taistella kapinallisia vastaan. Samaan aikaan kolme keisarillista komentajaa; Lu Zhi, Huangfu Song ja Zhu Jun, marssivat heitä vastaan kolmesta suunnasta kokeneiden joukkojen komentajina.

Samaan aikaan Zhang Jue johti joukkonsa Youzhoun alueelle, joka oli keisarikunnan koillisosaa. Youzhoun keisarillinen suojelija oli Liu Yan, joka oli keisarillisen perheen jälkeläinen. Kun hän sai selville kapinallisten lähestyvän, niin Liu Yan kutsui komentaja Zhou Jingin keskustelemaan.

Zhou Jing sanoi: ”Heitä on paljon ja meitä on vain muutama. Meidän täytyy värvätä lisää joukkoja.”

Liu Yan oli samaa mieltä ja hän käski laittaa ympäriinsä ilmoituksia vapaaehtoisten värväämisestä kapinallisia vastaan. Yksi noista ilmoituksista päätyi Zhuon piirikuntaan, jossa eli yksi mies, jolla oli korkeat arvot.

Kyseinen mies ei ollut pelkkä oppinut tai hän ei kokenut saavansa opiskelusta tyydytystä. Hän oli kuitenkin vapaamielinen ja ystävällinen, tosin vähäpuheinen ja hän kätki kaiken tyynen pintansa alle. Hän oli aina kaivannut mahdollisuutta suuriin seikkailuihin ja pitänyt yllä ystävyyttä paikallisiin merkkihenkilöihin. Hän oli pitkä. Hänen korvansa oli kookkaat ja niiden nipukat koskettivat hänen olkapäitään ja hänen kätensä ylettyivät alas polviin asti. Hänen silmänsä olivat hyvin suuret ja niiden avulla hän pystyi näkemään taaksensa ohitse korviensa. Hänen ulkonäkönsä oli puhdas kuin jade ja hänellä oli rikkaan punaiset huulet.

Hän oli Zhingshanin prinssi Shengin, joka oli ollut neljännen keisarin Jingin (157–141 eaa.) isä, jälkeläinen. Hänen nimensä oli Liu Bei. Monia vuosia aikaisemmin yksi hänen esi-isänsä oli ollut hänen alueensa kuvernööri, mutta hän oli menettänyt asemansa, koska unohti seremoniallisen uhrauksen. Sukuhaara oli kuitenkin pysynyt paikallaan köyhtyen asteittain vuosien kuluessa. Hänen isänsä Liu Hong oli oppinut ja hyveellinen virkamies, mutta hän kuoli nuorena. Leski ja orpo jäivät yksin ja Liu Bei nuorena poikana sai isälleen uskollisen maineen.

Tuona aikana perhe oli vajonnut syvälle köyhyyteen ja Liu Bei tienasi elantonsa myymällä olkisandaaleita ja kutomalla mattoja. Perheen koti oli kylässä lähellä Zhoun alueen pääkaupunkia. Perheen kodin lähellä oli suuri silkkiäispuu, jonka kurvinen ulkonäkö muistutti vankkureita. Sen

perusteella selvänäkijä oli sanonut, että yhtenä päivänä heidän sukuunsa tulisi merkkihenkilö.

Lapsena Liu Bei leikki tämän puun alla yhdessä kylän muiden lapsien kanssa ja kiipesi puuhun sanoen: ”Olen taivaan poika ja tämä on sotavaununi!” Hänen setänsä Liu Yuanqi tajusi, että Liu Bei ei ollut mikään tavallinen lapsi ja hän pyrki pitämään perheen koossa.

Kun Liu Bei oli viisitoistavuotias, niin hänen äitinsä lähetti hänet koulutukseen. Aikansa hän palveli Zheng Xuania ja Lu Zhitä. Hän myös ystävystyi Gongsun Zanin kanssa.

Liu Bei oli kaksikymmentäkahdeksan, kun keltahuivikapinaa kukistamaan kutsuttiin sotilaita. Ilmoituksen näkeminen teki hänet surulliseksi ja hän huokaisi, kun hän luki sen.

Yllättäen hänen takaansa rahiseva ääni sanoi: ”Herra, miksi huokaat etkä tee mitään auttaaksesi maatasi?”

Hän kääntyi ympäri ja näki, että hänen edessään seisoj mies, joka oli suunnilleen hänen kokoisensa. Miehen pää oli luodinmuotoinen kuten leopardilla, suuret silmät, joutsenkaulainen leuka ja viikset kuin tiikerillä. Hän puhui kovalla ja matalalla äänellä ja näytti yhtä pysäyttämättömältä kuin laukkaava hevonen. Liu Bei tajusi heti, että tässä ei ollut tavallinen ihminen ja hän kysyi miehen nimeä.

”Zhang Fei on nimeni”, vastasi muukalainen. ”Asun lähellä, jossa minulla on maatila ja toimin viininmyyjänä ja teurastajana, sekä siitä, että tapaan merkittäviä ihmisiä. Huokauksesi kun, luit ilmoituksen, kiinnitti huomioni sinuun.”

Liu Bei vastasi: ”Olen keisarillisesta suvusta, Liu Bei on nimeni. Ja toivon, että voisin tuhota keltaturbaanikapinalliset ja palauttaa maahan rauhan, mutta olen avuton.”

”Minulla on keino sitä varten”, Zhang Fei sanoi. ”Uskon, että sinä ja minä voimme koota hieman joukkoja ja tehdä parhaamme.”

Se oli hyvä uutinen Liu Beille ja he kaksi suuntasivat kylän majataloon keskustelemana hankkeestaan. Kun he olivat juomassa, valtavan

pitkä mies ilmaantui vetäen kärriä tiellä. Hän pysähtyi majatalon eteen ja astui sisälle levätäksään hetken ja tilaten viiniä.

”Ja nopeasti”, hän lisäsi: ”Minulla on kiire kaupunkiin, jotta voin liittyä armeijaan.”

Liu Bei katsoi juuri tullutta miestä tarkasti ja hän huomasi, että mies oli kooltaan valtava, pitkä parta, elävät kasvot kuin omenalla ja syvän punaiset huulet. Hänen silmänsä olivat kuin feeniks-linnulla ja hienot kulmakarvat olivat kuin silkkitoukat. Hänen koko olemuksensa oli arvokas ja kunnioitusta herättävä. Liu Bei käveli hänen luokseen, istui hänen viereensä ja kysyi hänen nimeään.

”Olen Guan Yu”, mies vastasi. ”Olen kotoisin joen itäpuolelta, mutta olen ollut lainsuojattomana jo viisi vuotta, koska tapoin erään ryökäleen, joka oli rikas, vaikutusvaltainen ja kiusaaja. Olen tullut liittymään armeijaan.”

Liu Bei kertoi Guan Yulle omat tarkoituksensa, ja he kolme menivät Zhang Fein maatilalle, jossa he voisivat keskustella suuresta projektistaan.

Zhang Fei sanoi: ”Persikkapuut puutarhassa ovat täydessä kukassa. Huomenna tulemme tekemään uhrauksen siellä ja julistamaan aikaamme Taivaan ja Maan edessä, sekä me kolme tulemme vannomaan veljeyttä ja yhteisiä päämääriä ja tunteita edessä olevalle suurelle työllemme.”

Liu Bei ja Guan Yu olivat iloisesti samaa mieltä.

He kaikki olivat yksimielisiä ja seuraavana päivänä valmistivat uhraukset, mustan härän, valkoisen hevosen ja viiniä jumalille. Alttarilla palavan suitsukkeen alla he kolme kumartuivat ja vannovat tämän valan:

”Me kolme; Liu Bei, Guan Yu ja Zhang Fei, vaikka olemme eri suvuista, vannomme veljeyttä ja lupaamme vastavuoroisesti auttaa toisiamme. Tulemme pelastamaan toisemme vaikeuksista, tulemme auttamaan toisiamme vaaroista. Vannomme palvelevamme valtiota ja pelastavamme ihmiset. Vaikka meillä ei ole samaa syntymäpäivää, niin me haluamme kuolla yhdessä. Kaikkea hallitseva taivas ja kaiken tuottava Maa, lue sydämiämme. Jos hylkäämme oikeamielisyyden tai unohtamme ystävällisyyden, niin lyököön taivas ja ihmiset meidät maahan!”

He nousivat polviltaan. Kaksi muuta kumarsi Liu Beille, joka oli heidän vanhin veljensä ja Zhang Fei oli nuorin kolmesta. Tämä muodollinen seremonia suoritettiin ja he tappoivat toisen härän, sekä kutsuivat kyläläiset juhlimaan. Heitä tuli kolmisensataa, kaikki juhlivat ja joivat persikkapuutarhassa.

Seuraavana päivänä aseet oli koottu. Heillä ei kuitenkaan ollut hevosia, joilla he olisivat voineet ratsastaa. Tämä oli todellinen ongelma, mutta pian paikalle tuli kaksi hevoskauppiasta, joilla oli mukanaan lauma hevosia.

”Taivas auttaa meitä!” Liu Bei sanoi.

Ja kolme veljestä meni tervehtimään kauppiaita, jotka olivat Zhang Shiping ja Su Shuang Zhongshanista. He menivät joka vuosi pohjoiseen ostamaan hevosia. He olivat palaamassa takaisin kotiin keltaturbaanikapinan takia. Veljekset kutsuivat heidät maatilalle, jossa heille tarjottiin viiniä. Siellä Liu Bei kertoi heille suunnitelmastaan taistella rauhan palauttamiseksi. Zhang Shiping ja Su Shuang olivat iloisia ja heti antoivat veljeksille 50 hyvää ratsua ja sen lisäksi 500 unssia kultaa ja hopeata ja 1500 paunaa terästä aseiden takomista varten.

Veljekset ilmaisivat kiittolisuuttaan ja kauppiaat lähtivät. Sen jälkeen sepät kutsuttiin takomaan aseita. Liu Beille he tekivät pari miekkaa, Guan Yulle he tekivät pitkäkahvaisen hilparin, jonka nimi oli Vihreän Lohikäärmeen Sapeli ja Zhang Feille tehtiin kolmimetrisen keihäs, jota kutsuttiin Käärme Hilpariksi. Jokaiselle heistä tehtiin myös kypärä ja täysi panssari.

Kun aseet olivat valmiina, niin joukko, jonka vahvuus oli 500 miestä, marssi komentaja Zhou Jingin luo, joka esitteli heidät keisarilliselle suojelijalle Liu Yanille. Kun esittelyseremonia oli ohitse, niin Liu Bei julisti omat sukujuurensa ja Liu Yan kohteli häntä heti sukulaisenaan.

Ei kestänyt kovinkaan montaa päivää kapinan puhkeamisesta, että keltaturbaanipäällikkö Cheng Yuanzhi hyökkäsi alueelle komennossaan viisikymmentätuhatta kapinallista. Liu Yan komensi Zhou Jingin sekä kolme veljestä vastustamaan näitä viidellä sadalla miehellään. Liu Bei otti iloisesti etujoukon paikan ja marssi jalkaisin Daxingin kukkuloille, jossa

kapinalliset havaittiin. Kapinalliset antoivat hiustensa liehua vapaina olkapäillään, ja heillä oli otsillaan keltaiset huivit.

Kun kaksi armeijaa kohtasi, niin Liu Bei ratsasti eteen Guan Yu hänen vasemmalla puolellaan ja Zhang Fei oikealla puolellaan.

Liu Bei oikaisi ruoskaansa ja alkoi heittämään loukkauksia kapinallisille huutaen: ”Ryökäleet! Miksi ette laskeudu hevostenne selistä ja mene matkoihinne?”

Heidän johtajansa Cheng Yuanzhi oli raivoissaan ja hän lähetti yhden kenraalinsa, Deng Maon taisteluun. Zhang Fei ratsasti eteenpäin Käärme hilpari kädessään. Yksi isku ja Deng Mao kierähti hevosensa selästä sydän lävistettynä. Sillä hetkellä Cheng Yuanzhi piiskasi ratsunsa eteenpäin ja laukkasi miekka ojossa tappaakseen Zhang Fein. Guan Yu ilmestyi Vihreä Lohikäärme Sapeli kädessään ja ratsasti kohti Cheng Yuanzhitä. Pelko tarttui Cheng Yuanzhin ja ennen kuin hän pystyi puolustautumaan, suuri sapeli iski halkaisten hänet kahtia.

*Kaksi sankaria uusia sodan vaaroille,
ratsastaa eteen testatakseen aseitaan,
heidän rohkeita tekojansa kerrotaan,
runoilijat ylistävät heitä.*

Johtajansa kaaduttua kapinalliset heittivät aseensa pois ja pakenivat. Viralliset sotilaat ajoivat heitä takaa. Tuhansia kapinallisia antautui ja voitto oli täydellinen. Kapinan tämä osa oli murskattu.

Kun he palasivat, niin Liu Yan tapasi heidät henkilökohtaisesti ja palkitsi heidät. Mutta seuraavana päivänä saapui kirje sanoen, että keisarillinen suojelija Gong Jing Qingzhousa ilmoitti, että kapinalliset piirittivät hänen alueensa pääkaupunkia ja oli sortumassa. Apua tarvittiin heti.

”Minä menen”, Liu Bei sanoi heti, kun hän kuuli tästä.

Ja hän lähti omien sotilaittensa kanssa, joita vahvistivat viisi tuhatta sotilasta Zhou Jingin komennossa. Kun kapinalliset näkivät, että

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta on yksi Kiinan kirjallisen historian merkittävimpiä ja tunnetuimpia romaaneja. Luo Guanzhong kirjoitti sen joskus 1300-luvulla. Kyseinen kirja kertoo Han-dynastian (206 eaa. 220 jaa.) rappeutumisesta, sortumisesta ja sen tilalle tulleiden kolmen kuningaskunnan välisestä valtataistelusta. Kyseisen kirjan päähenkilöt kuten hyveellinen sotilas Liu Bei, joka koettaa ylläpitää Han-dynastiaa, hänen uskolliset veriveljensä taitavat soturit ylpeä Guan Yu ja juoppo Zhang Fei, ovela sotapäällikkö Cao Cao, Kiinan pelätyin soturi Lu Bu ja julma tyranni Dong Zhuo ovat kaikki kiinalaisessa kulttuurissa hyvin tunnettuja hahmoja. Jos Kertomusta Kolmesta Kuningaskunnasta verrataan suomalaisiin romaaneihin, niin lähimmät vertauskohteet ovat luultavasti Tuntematon Sotilas tai Seitsemän Veljestä.

9 789528 035770